
Prædiken til 7. S.e.T. II

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 7. S.e.T. II	4
7. s.e.Trin.	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 7. S.e.T. II

7. s.e.Trin.

Prædikedag 7. s.e.Trin.

Prædikedato 26. juli 1925

Prædiketekst Markus 8,1-9

Prædiken ID P260725-01

Kilde KMF-nr. 12.08.08 (Årstal et gæt, ud fra teksten må det være 1. tekstrække - ulige år)

7. S. e. T.

I Guds Navn, hvad skal jeg sige jer som Belæring, trukken ud af denne Historie. Det er jo let nok at se, hvad det er, der er sket: Skarerne er strømmet til igen som saa ofte før for at høre den mægtige Forkyndelse; det har bare drejet sig om at komme til ham, at sidde aandeløst og lytte til hans Ord, og de har fulgt ham, hvorhen han vilde uden Tanke, uden Sans, til Sulten omsider gnavede saa bedsk i deres Indre, at den ikke længere lod sig være upaaagtet. Saa gjorde han da igen sit mægtige Under for dem, fik det lidet til at strække saa langt. Han, som ene kunde gøre det, fordi han havde Tro nok og Forhold nok til sin Far i Himlen, fordi hans Hjerte ikke var lille og trangt og taabeligt og overfladisk som dit og mit er.

Det er min faste Forvisning, at kom der engang til Jorden et Menn. med det samme Hjerte som han, der var intet Mirakel, sælsomt og stort, som jo ikke lod sig udføre under hans Hænder.

Men hvad lærer os da, hvad siger os da Historien om den anden Bispisning i Ørkenen? hvad andet siger den os, end hvad hver en Text fortæller os, at den, der fulgte Jesus, den, der satte sin Lid til hans Far, den, der glemte alle Ting over ham — at han svigtedes aldrig, han skuffedes aldrig. Og var der blot en eneste herinde i Kirken i Dag, der vilde rigtig tage ved Lære af det Ord, da var denne Trinitatissøndag ikke spildt, og da blev Guds Engle glade; thi de glæder sig altid, naar et Menn. bygger sit Liv paa det eneste i denne usikre Verden, der aldrig kan svigte og aldrig glippe. — Det er det frygtelige, at det er Slægten ved at komme fra. Det faldt dem saa naturligt i gamle Dage. Naar den gamle Kone fik Sorg af sin Søn, saa hentede hun sig Trøst fra sin Far i Himlen i et Fadervor — naar et Menn. kom paa vilde Veje ell. løb træet i al Verdens Tomhed og Ørkesløshed og Pjat, da hentedes det sig det, der duede, det der gav Mod og Kræfter og Sundhed og Renhed igen, det hentede det sig fra Himlen i Bønnen i Jesu Navn. Naar 2 unge Menn. oplevede den Livets største Lykke at finde hinandens Hænder og se hinanden dybt ind i Øjnene, da gjorde de denne Glæde varig og dyb, ægte og evig ved at løfte den op til Himlen i Hjertets ydmyge, stormende Tak. Det gør de ikke længere, og Misforstaaelser og Skilsmisser og daarlige Hjem for Børn at opvoxe i er Følgen — stakkels Børn, der bliver rodløse, fordi der aldrig i deres Hjem har raadet en Fortrolighedens og Hjertervarens Aand, som gjorde det livsagligt at dvæle der og kunne snakke ud med Far og helst Mor om alt — rodløse Børn, der selv engang bliver Forældre og danner lignende Hjem, fordi de jo aldrig har set nogen bedre. Og vi alle, i vore Sorger, vore Fristelser, vore Smerter og Savn, vi faar sværere og sværere ved at finde Himmelstigen, Vejen op til Hjertekenderen, vore Fadervorer bliver svagere og blegere, vor Gudstro Skygge af, hvad den var. — Hvad andet kan jeg da sige i Dag end at der er et Hjælpemiddel Ting — at Gud er den store Bodgiver, at hans Ord kan brænde Overfladiskhed keløshed ud af Menn. — kan give den Trøst og de Løfter, der hjælper os alle — kan give os den Kraft og Vilje, der faar os til at staa fast i Fristelserne dog til at rejse os, er vi snublet og til aldrig at give op. Det kan han, fordi han, som har skabt os, holder af os, og fordi den eneste Magt, der er i Verden med Almagt, er Kærlighedens Magt. Som Kærligheden siges at kunne gøre en grim Piges Ansigt smuk, saal. kan vor Kærlighed til Gud, skabt ved hans til os, gøre vor Verden smuk, gøre os selv til det, vi helst vilde være, gøre os til Himmellys skønt af de smaa.